

За имотъ за слава мене ты оставашъ,
 Нека тѣй да бѣде, моя ѣ гробъ готовъ,
 Ты намъ крили щещъ мой-ж-тѣя любови
 Въ того що избирашъ за любовникъ новъ?

Светный пѣть прощавай е то духъ умирамъ,
 Въ смрътный часъ отгорѣ тебе моя знамъ,
 Съ твой-то сладко има Богъ Духъ щъ дамъ,
 Вще са надавамъ мой да бѣдешъ тамъ.

Отъ какъ нѣжно ма погляднъ
 Съ сладкогледни очицы,
 Гдѣ то ходи-ж, гдѣ то седнъ
 Нето знаи-ж, не личи.

На сърдце ми люта рана,
 Бѣенъ пламъкъ у гърди,
 И тѣрпенье не останъ
 Видѣхъ зло-то побѣди.

Да млчъ са самъ умирамъ
 Толкосъ огънь са не крвй;
 На, влюбленъ съмъ въ тебъ открывамъ
 Сърдишъ ли са? — Ты ма үкй.